

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnštvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se napiše enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volitve v deželni zbor.

(Dopis iz Gradca.)

Kakor mi je znano iz zanesljivega vira, vršile se bodo letos deželne volitve v kmečkih občinah meseca julija, v mestih, trgih, veleposestvu in veleobrťi pa meseca avgusta. Koga bomo volili Slovenci? Gotovo take poslance, ki se bodo strinjali z načrtom naših sedanjih vrlih poslancev in po njem se ravnali.

Ako tretjina štajarskih prebivalcev, to je Slovenci, nima nikakih pravic v Gradcu, čemu bi tja pohajali? In tako bo ostal deželni zbor le nepopolen, pomanjkljiv, in kar se bo tam sklenilo, o tem se ne bo moglo reči: To je sklenil štajarski deželni zbor, ampak tako so sklenili liberalni in nacijsnalni Nemci, ki ne priznavajo nikakih pravic Slovencem.

Mi že vlado zdaj opozarjamo, da ji vendar ne sme biti vse eno, kako se ravna z njenimi narodi, torej ne vse eno, če ima tretjina štajarskih Slovencev kakih pravic v deželnem zboru ali ne. Tudi mi smo narod, ki plačuje davke, tudi naši sinovi morajo v boj za domovino; zato se pa po pravici z nami ne sme pometati, kakor s kakim helotskim, sužnjim narodom.

Letos se utegnejo razmere pri deželnih volitvah za katoliško in tudi našo stvar zboljšati, ako bo hotela vlada kaj storiti za nas. Pri veleposestnikih ima namreč vlada mnogo upliva, in vsled vladnega prizadevanja bi lahko konservativni veleposestniki, če tudi nekoliko v manjšini, po nekakem kompromisu z liberalnimi, fidejkomisnimi veleposestniki nekoliko svojih poslancev spravili v deželni zbor. To pa, kakor rečeno, le tedaj, ako vlada kaj stori za konservativno stranko.

Seve, da še imamo potem mogočnih nasprotnikov pri liberalnih poslancih mest in trgov. Toda teh nas dandanes ni več toliko strah. Ako pomislimo, da je vodja krščanske socijalistične stranke, dr. Karol Lueger, tako navdušeno bil sprejet pred kratkim v Gradcu, nadalje, da so celo v liberalno-nacijsnalnem Celovcu katoliški moške začeli kapati v mestni zastop, smemo po pravici upati, da bodo tu in tam v mestni in trški skupini izvoljeni za poslance krščanski socijalisti, kar se bode najbrž zgodilo celo v graškem predmestju. Krščanski socijalisti pa v obče ne bodo ovirali naših pravičnih teženj.

Torej, ako bode naš sedanjí cesarski namestnik, marki Bacquehem, imel za tretjino štajarskih Slovencev um in srce, smemo pričakovati, da se bode vsled novih deželnozborskih volitev naše neznosno politično stanje vsaj nekoliko zboljšalo. K temu pomozí Bog in dobra volja markiza Bacquehema! Letos naj ta dobrohotno pokaže, da je res namestnik našega predobrotljivega cesarja!

Razprava o volilni preosnovi.

(Govor poslanca dr. L. Gregoreca v drž. zboru dne 22. aprila.)

Slavni zbor! Da sem dobil v splošni razpravi besedo, zato se imam zahvaliti prijaznosti svojega tovariša gosp. Pfeiferja. Gospoda moja! Ko je sedanja vlada prvičkrat zaséla prostore na ministerskih stolih, je opomnil neki poslanec sledeče: »Njegova ekscelencija gospod grof Badeni, tudi tá bode dolgo, dolgo vladal, najmanj deset let«. Nató je opomnil drugi poslanec: »Mogoče, pa ne gotovo, zlásti tedaj ne, če se mu ne posreči uveljaviti volilne preosnove«. — To je pogoj, on mora napraviti volilno preosnovo, naj si bode kakoršna koli, dobra ali slaba, da je le volilna preosnova. No, to težkočo je vlada vsekako že odstranila, ker njena predloga o volilni preosnovi je bila vsprejeta v odseku z veliko večino in brez bistvenih izprememab. Glavna zasluga, pa tudi glavni delež pripada nemški levici. Posrečilo se ji je, da je izdelala volilno preosnovo, katera je za njo najmanj nevarna.

Pa tudi vladi se je gotovo odvalil kamen od srca in pridobila si je tudi veliko zaslugo; kajti posrečilo se ji je še o pravem času, da je preteče nasprotovanje čeških poslancev omehčala ali odstranila ali strla, ne vem, katera beseda bi bila ravno primerna, eno pa je gotovo: mahoma je jela vlada zelo prijazno ravnati s češkimi poslanci, izjemno stanje je bilo odpravljeno, in nepriljubljeni deželni predsednik grof Thun je bil kot spokorni in spravni dar darovan.

Če bi bil jaz recimo član vladnega sveta in bi imel res kaj svetovati, tedaj bi v resnici vladi svetoval, naj še napram protiliberalcem na Dunaju kaj tacega poskusi, in če že drugače ne gre, naj gosp. grofa Kielmansegga daruje za spokorni in spravni dar.

Nó, vladna predloga bode v tej zbornici dobila večino, in vlada lahko res velik uspeh zaznamuje. Žalibog pa ne bode velika večina avstrijskih narodov, naj si bodo že nemške ali slovanske narodnosti, občutila nad tem toliko veselja, kakor gospodje ministri. Uzrok je pa ta, ker narodi ne dobé tiste volilne preosnove, katero so pričakovali in katero po vsi pravici zahtevajo.

Pričakovalo se je sicer kolikor največje razširjenje volilne pravice; to se je zgodilo in se tudi vsprejelo; ob enem pa se je tudi pričakovalo, da se odstranijo ali vsaj polajšajo prevelike krivice v dosedanem volilnem redu. Toda to se ni zgodilo, in sicer radi tega ne, ker ni hotela tega imeti združena nemška levica, in ker ji je vlada pritrčila. Niti tisti početni nasvétí, kateri se še na razširjanje volilne pravice ne ozirajo, in katerih vsprejemu ni treba določene večine, temveč ki le svetujejo, kako bi se odstranile ali olajšale vsaj najbolj kričeče krivice v volilnem redu, niso prišle v odseku do merodajne rasprave.

Taki nasveti zadevajo na primer direktne volitve po kmečkih občinah, kjer naj bi vsaka krajevna občina bila tudi volilni okraj, ali dosledno zastopanje interesov v vseh skupinah, tako, da bi na primer vsi trgi, obrtni kraji, mesta, katera zdaj s kmečkimi občinami volijo, bila iz teh izključena in oni skupini pridodajana, kateri že po naravi ali postavno pripadajo, namreč k mestni skupini. (Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Nadžupnijska cerkev v Rogatcu.

Poroča se nam: Prenovljena je nadžupnijska cerkev rogaška. Vseh pet oltarjev je dobilo nove, okusno izdelane in popolnoma pozlačene tabernakeljne. Stroški vseh popravil znašajo okoli 3000 gold., ki se bodo poravnali s prostovoljnimi doneski domačih in vnanjih dobrotnikov. Ravno te dni je dovolil cerkveni konkurenčni odbor tudi nove slikane šipe iz katedralnega stekla, ki bodo stale blizu 1000 gold. Prenavljal je cerkev domači pozlatar iz Kostrivnice, g. Andrej But, katerega zavoljo njegovega vestnega in cenega dela priporočamo slovenskemu občinstvu.

Tri nove maše v Žičah pri Konjicah.

Tri nove maše v enem letu, v eni župniji, to je gotovo nekaj izvanrednega. Vsled tega smo iz Žič pri Konjicah dobili naslednje priproste vrstice: Našo malo, iz samih dveh vasij obstoječo župnijo doleti letos izvanredno veselje. Koliko je velikanskih župnij v naši vladikovini, ki pa niti vsakih dvajset let nimajo novomašnikov! Žiče se bodo torej oblekle letos posebno slovesno. — Iz naše župnije je tudi več redovnic. To dokazuje, da se pri nas še vzgoja mladina v krščanskem duhu. — To posebno nagnjenje za duhovniški stan je pa ravno pri nas prav čudno, ker daleč na okrog ni niti samostanov, kjer bi se človek vzgledoval in vzpodbujal za ta stan; pač pa je povsod dosti nasprotnikov, ki odgovarjajo. To nagnjenje je torej nekako naravnost od Boga. Lani smo praznovali pri nas primicijo, bila pa je zlata. Zlatomašnika imeti, ki še opravlja težko župniško službo, to je tudi nekaj posebnega. Tako srečne so zopet Žiče!

Gospodarske stvari.

Priprava k rojenju čebel.

Čebelar mora že ob zimskem času panje in potrebno orodje za rojenje pripravljeno imeti; in prav sitno in škodljivo je, če mora čebelar potem, ko že roj na veji visi, še panj snažiti in potrebno orodje delati. Rado se zgodi, da roj noče dolgo na novo stanovanje čakati in o vročini hitro odleti. Nekateri roj ima tudi svoje »muhe« in se noče vsveti in rad odleti. Zato je potrebno, da imamo pri rokah brizgalnico, da tak roj z mrzlo vodo poškopimo.

Nekateri čebelarji imajo navado, da panj z močno dišečimi zelenjavami, kakor orehovim listjem, meto itd. drgnejo, kar je pa nepotrebno in čebelam močen duh zopern. Najbolje je, da se panj pajčevine čisto osnaži in z medom namaže. Pri panjih s premakljivimi satniki si umen čebelar roje sam napravi. Če je po rojenju deževno vreme, moramo roje krmiti — jim medu pokladati — sicer roj oslabi ali če več dni dežuje, od lakote pogine. F. P—k.

Sejmovi. Dne 16. maja v Vojniku, Št. Ilju v Slov. goricah, v Poličanah (za svinje), na Ptujski gori, Pištanju in Bizeljskem. Dne 18. maja pri Sv. Lovrencu v Puščavi, v Poličanah in Središču. Dne 19. maja pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Dne 20. maja v Imenem (za svinje). Dne 21. maja na Bregu pri Ptujju (za svinje) in v Artičah. Dne 22. maja v Loki.

Dopisi.

Iz Celja. (Novice.) »Cvetoči majnik« se nam je prisolzil; prve dni je dežilo jako; kmetom je pa bilo po volji, ker je potem, da s tem večjo silo pognalo zelenje in cvet. Ako nas Bog ohrani uime, se za letos prerokuje dobro leto. — Celje je zadnja leta precej vzraslo, vendar je mnogo stanovanj praznih. Letos ni ravno posebnih stavb; samo okrajno glavarstvo in mojster Dimetz sta podrla nekaj poslopja, ter se obetata lepi stavbi. Tem marljiveje pa razcvita stavba »Narodnega doma«, in napredek se vidi vsak dan. Sobe so že večinoma ometane in suhe, pa tudi na pročelju že rasejo ukusnirobi in okraski. »Vahtarca« je velikonočni teden lagala, da se je zidanje ostavilo. O ti bablje neumno, ali ne vé, da je Velika noč in ponedeljek pri nas praznik? Koncem šolskega leta namerava celó že v dvorani »Narodnega doma« prirediti dekliska šola veselico z glediščem. — Smrt nam marljivo pobira velemože. Komaj smo se vrnili od gomile gosp. Hausenbichlerja, že nam je pobrala iz naše sredine biser-učenjaka, jezikoslovca g. Vatroslava Oblaka. Na pogreb je došlo, razun učejakov-velikanov Jagića in drugih, od povsod dovolj narodnjakov in Triglavani z zastavo. Rajnega pogrešal bode zelo Jagičev »Archiv« in »Slovenska matica«, pogrešal pa tudi ves slovenski in slovanski narod. — G. Majdič je kupil znani Premšakov mlin v Škofji vesi; g. dr. Serneč pa posestvo rajnega g. Žuže v Petrovčah. Tako ostaneta posestvi v narodnih rokah.

Od Male Nedelje. (Naši junaki). Da naša fara radi narodne probujenosti daleč slovi, to Vam je, g. urednik, itak znano. Za danes Vam moram sporočiti o naših fantih, ki niso samo duševno zmožni, ampak tudi telesno razviti, kakor pač redko kje. To je tudi c. k. vojaška komisija pri naboru v Ljutomeru dne 27. aprila pripoznala, ker je samo iz naše, nekaj čez 2500 duš broječe fare devetnajset fantov k vojakom potrdila. Res je hudo, da kmetu, kateri težko plačuje ptuje posle in delavce, a še njih velikokrat dobiti ne more, morajo najboljše domače moči za več let v vojaško suknjo, a je že tako, ker mora biti; toda čast je naši fari, ne samo fantom, nego tudi roditeljem, kateri so take čvrste korenjake odgojili. Saj je tudi vojaški stan slaven in časten stan. Posebno moram pa še omeniti, da je samo majhna drakovska občina za letos odgojila šest vojakov, k čemur se ji mora častiti. Da bi mi pa kdo ne predbacival, da povzdigujem samo naše fante, pripoznavam, da je tudi drugod po Slovenskem bilo za vojake potrjeno veliko več, nego pri drugih narodih. Zato želim, da bi to tudi na daljni Dunaj zvedeli ter nam dali onih pravic, katere nam gredó. Moravski

Iz Savinjske doline. (Dve različni bolezn.) Poročali so že časopisi o samomoru dečka, trgovskega vajenca v Št. Pavlu. Kaka bolezen ga je neki spravila do te smrti? Da bi človek sklenil umreti, ni lahko verjetno, dokler se ga ne prime — kuga, ki mu vzame vero, ž njo upanje boljših časov, ali pa ako mu možgani zvodenijo. — Druga bolezen je ugonobila mlado življenje, dijaka Šmida iz celjske dvojezične gimnazije. Našli so ga tovariši v sredi sobe med raztrganimi zvezki

in knjigami mrtvega. Tožil je že dva dni, da ga kolje po glavi. Ker se bojijo, da je bolezen kužna, odpeljali so ga takoj iz mesta in pogreba se sošolci udeležiti niso smeli. Škoda mladih cvetk, ki pozebejo, predno razvijejo svoje moči! Bog jim bodi milosten!

Iz celjskega okraja. (Le več nemščine v šole!) To je geslo sedanjega deželnega šolskega nadzornika, g. Linharta. In blagor učitelju, ki ustreže deželnemu nadzorniku; 50 gld. nagrade mu je zagotovljenih! Taki judeževi groši od nekaj časa sem niso nič kaj redkega po Spodnjem Štajarju. Na mestu bi utegnili biti to, in kdo, razun pedagogov, bi se spotikal nad tem, ako bi davke plačevali samo Nemci? Ker je pa na Štajarskem tretjina davkov slovenskega naroda, moramo obsojevati take nagrade, ker izživljajo naš narod in širijo renegatstvo med učitelstvom in mladino. — Hvala Bogu, da večina naših učiteljev ne mara za take Efijaltove peneze! No, g. dež. šolskemu nadzorniku sicer niso dragi, a tem dražji so svojemu narodu.

Od Sv. Petra na Medvedovem selu. (O babicah). Radoveden sem, kako se izpolnjuje ukaz okr. glavarstva celjskega glede neizprašanih babic. Glavarstvo je namreč zaukazalo, da župnijski uradi naj naznanjajo babice, ki niso izkušane za svoj posel, da bode zoper nje strogo postopalo. Ako vsi župnijski uradi vestno izpolnjujejo to povelje, tedaj morajo celjske ječe že biti prenapolnjene z neizprašanimi babicami; kajti izprašane babice so bele vrane na kmetih. Pa zakaj jih nimamo zavodov s slovenskim podukom za te osebe? Hoče okr. glavarstvo v tej reči kaj doseči, naj se obrne do deželnega odbora, pa gospodom tam pove, da tretjina štajarskih mater je slovenskega rodu, katerim gre tretjina slovenskih babic. Zato pa naj v Gradcu na zavodu za babice uvedejo slovenski poduk! Z zadnjim ukazom je naše okrajno glavarstvo naše matere nekoliko v zadregu spravilo, češ, kaj bo, ko pride porod, pa babice ne bo?!

Iz Arnje vasi pri Žalcu. (Konec.) Pozabili ste pa povedati, ali ste kapitalistov že tudi siti? Vaš korajžni brat jih je že. Kupite mu ga »frakelc« in vam bo povedal zanimivo zgodbo, ki se je prigodila po volitvah, ki bi se dala porabiti v »Delavecu«. Pri prihodnjih volitvah bo baje njegov bojni klic: Forvega ne volimo, on ne da za . . . pijačo in . . . Kedar bom boljše volje, bom pa vse povedal. »Ali so se morda tudi kapelanovim ljubljencem cedile sline po županskem stoličku« . . . Torej vam so se zares cedile sline; dosedaj sem Vas še imel za boljšega; mislil sem, da so vam to hudobni jeziki izmislili; sedaj pa sami pritrdite, da je res. Najbrž se še vam sedaj cedijo! O te nesrečne volitve! Koliko potov ste že imeli, koliko jeze požrli — vse zastonj. Kako se mi smilite! Pa utolazite se! »Noben ni prerok v domačiji« in ker vam v sredi »servilnih kreatur«, kakor imenujete sožupljane, ne ugaja več in ker tudi ni upanja, da bi kedaj v tej občini gospodarili, podajte se raji v širni svet in poskusite kje drugje svojo srečo! Oglasite se pri »pobiču«. Znabiti vam on ve kaj svetovati. Lepo je od vas, da niste pozabili na svoja dva pomagača! »Korajžni O. in tihi občinski sluga sta gotovo dopisunu trn v peti, ker se ne pustita zaukazovati od vsacega mlečnozobnega pobalina«, ampak le od tistega, ki za »frakelc šnopsa« da. Gotovo vam bosta oba za to priporočilo hvaležna! »Dopisun je povedal v »Slov. Gosp.«, da je neko 10letno dekle prineslo klobaso na petek v šolo, jo jedlo in še drugim otrokom delilo«. Govorilo se je, da oče tistega otroka to taji in sedaj pa »na vsa usta« »Delavec« to »Gospodarjevo« poročilo potrdi ter postavi »vzgledega očeta« za — lažnjika! »Kako velikanski greh je to, ker je jedla hči trpina na petek klobaso v šoli?« vpraša

»Delavec«. Za vas sploh ni greha, ker ne verujete v Boga, sicer bi bili vsako nedeljo pri pridigi in sv. maši, tako ste pa dva streljaja od nje oddaljeni; bojite se, da bi se cerkev podrla in vas zagrebala — za nas kristjane je pa to greh, in ostane greh, če tudi to stori hči »trpina«. Zakaj se pa imenujejo tako »vzgledega očec«, bo marsikdo vprašal? Ker težko delajo? Kaj še! Ne sejejo, ne žanjejo pa vendar . . . zakaj pa? Kaj boste tako radovedni! Lansko leto so dve tožbi zgubili, v adventu so pri volitvah propadli, celo zimo so letali »k kreisgerichtu« in k svojemu prijatelju dr. Stepišniku . . . ker torej veliko trpijo, postali so oče — trpin. Pa tako hudo jim še pa tudi ni: še imajo dosti klobas za — petke! »Več kmetov in rokodelcev« se glasi podpis. Prav ste jo pogodili! K imenitnemu dopisu spada imeniten podpis! Pa da bi le resnično bilo! Le resnico pišite, sicer pravijo ljudje, da človek laže; in za vas se to vendar ne spodobi, ki nosite tako častno ime »vzgledega očec«. Zato se pa prihodnjič tako-le podpišite: Ta izvrstni članek je spisal tisti, kateri ure pokvarja. Če pa hočete smete tudi svoje ime podpisati, saj vendar v nemščini nekaj tako »lepega« pomeni. Na свидanje!

Od Savinje. (Volitve v Braslovčah.) Kar smo že te dne bojzljivo pričakovali, se bode zgodilo. Zadnje občinske volitve v Braslovčah so pokazale, da bo treba zidati dve novi šoli. Čeravno je bila agitacija živo delavna, in čez 50 stotin volilcev še v rano jutro na volišču, vendar se jih je mnogo odtegnilo volitvi, češ, da se ne zamerijo. Kaj pa — da se bodo kesali, ko bode treba s svetlimi tolarji plačevati kaznjivo brezbriznost; pregovor pač pravi: Komur ni svetovati, ni mu tudi pomagati mogoče. Marsikateri bo pač po-tožil, da ni vedel, zakaj se gre, a kaj pomaga po toči zvoniti!

Od Sv. Planine nad Trbovljami. (Tatvina.) Gosp. urednik! V noči na prvi majnik so drzni tatovi vlomili v trboveljsko »Posojilnico«. Navrtali so blagajno na dveh mestih in odnesli 1666 gld. 15 1/2 kr. O tatovih ni duha ne sluha. Ljudje so mirni in zopet vlagajo. Celó veseli so, da jim hudobneži niso ukradli tudi dveh gg. kaplanov, ki nad »Posojilnico« stanujeta. — Škodo so že poravnali odborniki, namreč: č. g. Peter Erjavec, župnik; gg. Ferdo Roš, župan in veleposestnik; Anton Volavšek, krčmar in veleposestnik; Franc Kallan, posestnik; Jože Goropevšek, krčmar in posestnik; Jožef Moll, trgovec in hišni posestnik; Pankracij Gregorc, kaplan. »Posojilnica« je razpisala nagrado 100 gld. tistemu, kateri naznani storilce. A morebiti bodo ušli človeški pravici, a božja roka visi nad njimi! . . .

Javorniški oglar.

Iz Žalca. (Shod socijalnih demokratov.) V nedeljo, dne 10. maja so napravili celjski socijalni demokrati shod v restavraciji g. Kuček-a. Ustop je pa bil dovoljen le tistim, kateri so imeli vabilo; bali so se, da bi kdo ne razjasnil ljudem njihovih krivih nauk. Da bi se ne vtihotapil kateri nepoklican, morala je celo natakareca imeti v rokah vabilo, če jim je nosila pijačo. Vabilo, ki ga je dobila, se glasi: »Gospod (!) Antonija Presker vabi se na dogovor o obrtniškem zadevah po § 2 zbor. zak., kateri bode dne 10./5. 1896 ob uri popoldan v gostilni Kučeka. Ustop je samo tedaj dovoljen, ako se predstoječe vabilo pokaže.« — Sploh so se pa zopet grozno opekli socijaldemokrati; bilo jih je vseh skupaj 22, večinoma iz Celja. Od nas bil je le Roje in Jurij Sirše, kovač iz Arnje vasi, in Polak, čevljar iz Petrovč. Kmetje, zapomnite si to in se ravnajte po geslu: »Syoji k svojim!«

Iz Skofje vasi. (Kopačev mlin.) Daleč okrog znana mlina sta bila že od nekdanj »Kopačev« in pa »horvaški mlin«. Horvaški mlin, nekdanj lastnina gosp.

Pečnaka iz Teharij, bil je dolga leta v rokah strastnega nasprotnika Slovencev, gosp. Lutz. Od njega pa je kupil mlin naš dični g. Majdič, in tako so delavci, kateri so morali voliti prej z Nemci, se osvobodili. Kopačev mlin pa je bil do leta 1869. svojina g. Antona Premšaka. Tedaj ga je prevzel po njegovi smrti sin Ignac, katerega pa je zadel konkurz. Leta 1873. cenilo se je celo posestvo na 45.100 gld. Po konkurzu kupila ga je gospa Marija Premšak, mati Ignaca. Ta gospa je vrla Slovenka in vzgledna, pravična ženska. Mnogo žalosti je morala že prestati zaradi sinov, posebno Martina, kateri je posebno zaslovel vsled dopisov v »Vahtarci«. Bati se je bilo torej, da pride ta mlin po smrti vrle Slovenke v v nemške ali nemčurske roke. To pa je preprečila gospa sama in prodala mlin gospodu Majdiču dne 29. aprila t. l. za 20.100 gld. Obdržala si je pa večino posestva. Bog daj vrli gospej še mnogo brezskrbnih let, gospodu kupcu pa tudi obilo sreče!

S Slatine. (Distriktni zdravnik). Nedavno je bilo za naš okraj razpisano mesto distriktnega zdravnika. Zahtevalo se je med drugim tudi znanje obojnega deželnega jezika. Ker je stalna plača precej visoka in znaša na leto okoli 1000 gld., ker je vrhu tega Slatina kaj lep in romantičen kraj in ker je po leti tudi pri gostih pričakovati mnogo zaslužka, upati je bilo, da se zglati veliko prošnjikov za to mesto. In zglatilo se jih je osem, nekaj Nemcev, nekaj pa Čehov in Poljakov, med temi eden jud in eden protestant; pa čemur se je čudom čuditi, nobeden Slovenec. Distriktni odbor se je odločil za Čeha dr. Lindnerja, ki se je zavezal, v teku enega leta naučiti se slovenskega jezika.

Izpred Svetih gor. (Zapodili so jo dol!) Kdo pa in kaj? Le poslušajte! Prišel je veseli mesec majnik, mesec Marijin. Kako preblaženo Devico letos zopet verniki častijo? Pogledam dol v Čehovec. Zapazim lep Marijin slavalok, delo slovenskih Marijinih častilcev, zraven pa je visela slovenska zastava. Kaj se pa zgodi? Čehovski »Nemci« tega niso mogli trpeti in vrgli so zastavo dol. — Če vi, po sili Nemci, kaj tacega pri nas ne trpite, pri nas Slovencih in Marijinih častilcih, pa poberite svoja sila in kopita, ter »odvandrajte« tja, kjer vlada duh Bismarkov in se Martin Luter časti! Sicer pa še na svidenje!

Iz Celja. (Kat. podporno društvo) je zborovalo dne 3. maja v dvorani pri »Zamorcu«. Prečastiti g. opat Fr. Ogradi kot predsednik tega društva pozdravi navzoče ter jih navdušuje, naj bi bili zvesti podporniki tega društva, kojega blagi namen je, po neutrudljivih čč. šol. sestrah podučevati in krščansko vzgojevati nežno dekliško mladino celjske fare. Kadar g. blagajnik podpornike pretečenega leta prebere in o denarnih zadevah društva sporoči, se oglasi še neki gospod ter v jedrnatih besedah dokaže potrebnost dobre šole, poudarjajoč uzorno dekliško šolo čč. š. sester. S svojim letnim zborovanjem je priredilo društvo tudi tombolo, katera se je, hvala Bogu, dobro obnesla, kajti zabeležiti ima 140 gld. čistega dobička. Hvala vsem dobrotnikom, udeležencem in posebej še sodelujočim pevcem celjske čitalnice! — Za srečke so uplačali p. n. gg.: Naprudnik, deficijent, 42 gld.; Fr. Hrastelj, župnik, 20 gld.; Fr. Črnšek, kaplan, Fr. Ferk, župnik, Jak. Kolednik, župnik, Fr. Cerjak, kaplan, dr. J. Lipold, župnik, po 10 gld.; Jak. Meško, kanonik, Karol Kumer, kaplan, dr. Dečko, odvetnik, dr. Fr. Mayer, po 5 gld.; dr. Brenčič, odvetnik, 3 gld.; Fr. Golgranc z. mojster, L. Baš, notar, J. Supanc, posestnik, Ostrožnik, po 2 gld.; A. Dimnik, M. Stradar, g. Nolli, Jaklič, A. Sailer, J. Radej, Ploy, Murn, A. Jezernik, M. Požar, po 1 gld.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se v nedeljo s cesarico vrnili iz Budapešte. — Poslanska zbornica je tudi v tretjem branju vsprejela Badenijsvo volilno preosnovo. Pred glasovanjem so vsi slovenski poslanci zapustili zbornico razun obeh goriških. V ponedeljek pa je zbornica zopet začela obravnavati davčno preosnovo. — Dne 12. maja je bil na Dunaju velikanski shod, na katerem sta govorila princ Liechtenstein in dr. Lueger, ker Schönerejanci vedno hočejo delati zgago med združenimi kristijani.

Češko. Oni dan je bila v Budejovicah državno-zborska dopolnina volitev veleposestva. Izmed 93 veleposestnikov jih je prišlo volit osem, ki so izvolili svojega »zastopnika«. Res, čudna je volilna postava!

Štajarsko. Hrvaški vseučiliščniki v Gradcu so poslali belograjskim dijakom, ki so zažgali madjarsko zastavo, brzojavno pohvalo; toda v Budapešti so telegram zaplenili. — Tržaški »Edinosti« se poroča, da se nekateri slovenski velikošolci v Gradcu kaj radi dvobojujejo. Sila žalostno in pregrešno!

Koroško. Svetli cesar so potrdili postavo o ustanovitvi mestne hranilnice v Celovcu. — Dne 3. maja je bil v Velikovcu umeščen č. g. dekan Janez Wieser, navdušen Slovenec, katerega so pa Nemci pozdravili s »frankfurtarcami«. Nemčurska nespamet!

Kranjsko. Danes teden je bil ljubljanskim županom izvoljem g. Ivan Hribar, ravnatelj banke »Slavije«. Bog daj Ljubljani obilo sreče tudi pod novim županom! — V Ljubljani se snuje novo stavbinsko društvo »Dom delavskih stanov«, da se za delavce priredé cenejša stanovanja.

Primorsko. »Hôtela Suda« v Gorici, kjer je dr. Lueger o Veliki noči stanoval, se zdaj izogibajo židje. — V Trstu so oni dan imeli isterski lahonski deželni poslanci posvetovanje zaradi premeščenja poreškega deželnega zbora v Pulj. Vsi so zoper to. — »Zaveza slov. učiteljskih društev« priredi letos o binokških glavni zbor v Opatiji.

Ogersko. Obisk madjarske razstave ni posebno izvrsten, dasi imajo razni uradniki vožnjo zastonj. — V nedeljo je bilo več shodov v Budapešti, kjer so zahtevali občno volilno pravico. Med redarji in socialisti pa je prišlo do pretepa; 20 je bilo ranjenih. — Krščanska ljudska stranka priredi danes velik shod v Št. Martinu in pa v Apatinu.

Vnanje države.

Rim. Južnoameriški državi Chile in Argentinja sta imeli radi meje dolgoleten prepir, ki pa je ponehal vsled modrega posredovanja sv. očeta. Te dni sta imenovani vladi papeža zato zahvalili. Torej tudi v Ameriki veliko premore papeževa beseda.

Italijansko. Finančni minister vzame na posodo 140 milijonov ne pri bogatih židih, ampak pri ljudstvu. Za državna dolžna pisma se je oglasilo sila veliko ljudij, bojda za dvaindvajsetkrat več, nego je treba.

Nemško. V Frankobrodu ob Meni, kjer se je sklenil leta 1871. mir med Nemci in Francozi, so v nedeljo vpričo cesarja in cesarice odkrili spomenik staremu Viljemu.

Rusko. Ob carjevem kronanju v Moskvi bode mesto za vsako vero in narodnost. Edini, ki so izključeni, so židje, kojih je v Rusiji 5 milijonov. Rusi pač boljše poznajo žide, kakor pa madjarski liberalci.

Bolgarsko. Oni dan se je vrnil knez Ferdinand s potovanja. Na Dunaju se nič ni mudil, pač pa je bil

v Belem gradu pri obedu kralja Aleksandra. Znamenje, da so si Srbi in Bolgari zopet dobri prijatelji.

Srbsko. Zaradi nove ustave so se dolgo kujali radikalci. Nedavno pa so se pomirili, in vsled tega so liberalci in radikalci privolili, da posebna komisija izdela načrt nove ustave. — Bivši kralj Milan pojde baje v Ameriko, da med ondotnimi bogatini poišče nevesto za sina Aleksandra.

Afrika. General Baldissera je došel v Adigrat, da osvobodi tamošnjo italijansko posadko. Gotovo je mazal Abesincem z milijoni, kakor se je nedavno zgodilo pri Kasali, da gre vse lepo gladko.

Amerika. Na Kubi je španski general Weyler obsodil pet ujetih ustašev na smrt. Ker so pa med temi trije Američani, bode bržčas general moral odjenjati, sicer nastane razpor med Španijo in severno-ameriškimi združenimi državami, kar pa Španiji nikakor ne bo ljubo.

Za poduk in kratek čas.

Nevednost, najdražja stvar v deželi.

(Slika; načrtal — ski.)

(Dalje.)

Od denarja, sprejetega za kmetijo, je po poplajanju dolgov le malo ostalo, pač pa je ostal pohlep po zavživanju. Toda kakor za pustom sledi post, tako je bilo tudi tukaj. Izgovorjene zemlje za prevžitek je bilo sicer dovolj, da so redili dve kravici ter se za silo preživili, toda treba jo je bilo pridno obdelovati. Za to pa je vsem primanjkovalo vstrajnosti in volje. Kmalu so tudi začutili, kako se odvrtačajo od njih davni, navidezno dobri prijatelji, ki so imeli od njih zapravljivosti največ dobička; kako je zginilo prejšnje zaupanje ter jim je vse potrebno bilo treba plačevati z gotovim denarjem. Tega pa je kmalu zmanjkalo, in predno je preteklo leto, vladala je v njihovi koči že prava revščina.

Žena si je še kako tako pomagala, prodávajoč za slepo ceno poprej drago kupljeno obleko, katere je imela več nego preveč. Mož pa je obdeloval polje, redil kravici ter hodil na dnino. Kaka prememba! Poprej bogat gospodar, pred katerim se je vsakdo odkrival, sedaj pa revni dninar, ki dasiravno krepak in močan, moral se je še le urediti v delu. Najljubše opravilo pa mu je bilo skladanje desek v »kašte« pri žagah, pri čemur je zaslužil po 10 kr. od sto desek, torej nekoliko več, nego si je pri tem razdril obleke. Ker je vsak pridobljen novčič bilo treba obrniti za živež, poprejšnja obleka pa mu je tudi kmalu pošla, ni moglo biti drugače, da je jel hoditi mož naokrog capast in raztrgan, da kmalu ni gleštal obleke, da bi mogel zahajati v cerkev. Sreča samo, da ni bil privajen tobaka, sicer bi bila radi teh postranskih stroškov njih revščina še dokaj večja.

To, kar je sledilo sedaj, vam je pa bržkone že tako znano, saj ste to lahko sami videli, ker ste se ob tem času naselili v tem kraju. Starejši otroci, bolj ko so prihajali v leta, večjo mržnjo so kazali do svojih starišev. Mlajši so morali tudi po vrsti drug za drugim iti služiti in tu so takoj zvedeli od ljudij in tudi od svojih starejših bratov in sester, da sta jim te »dobrote« kriva oče in mati. Kaki občutki so se jim pri tem vzbujali v srcu namesto ljubezni do starišev, tega mi ni treba praviti, saj si to lahko domislite sami! Bridkost in kes sta starega Smrekarja tako gulila, da se je postaral na telesu v enem samem letu za kakih deset let ter sčasoma komaj še vlekel noge za seboj. Toda to je bil še le začetek, kar je sledilo pozneje, bilo je še dokaj hujše.

Ko sta nova, in kakor so rekli ljudje, »prisiljena« prevžitkarja jela v kaki potrebi trkati na vrata svojih sosedov, proseč pomoči, so ju ti navadno odklanjali drug za drugim. »Kaj?« rekli so ljudje, »takim bomo dajali miloščino, ki so imeli sami toliko, da bi jo lahko oni delili drugim, ki so po nesreči prišli v revščino? Poprej niso poznali drugega, nego zapravljanje in zavživanje, naj se pa postijo nekoliko sedaj!« Ni bilo torej nikako čudo, da so morali sedaj včasih zelo stradati, ker pri sosedih jih je namesto pomilovanja in pomoči čakal le posmeh. Rada bi se bila izgovarjala ter sklicavala na to, da sta tudi ona pomagala revežem, dokler sta še sama kaj imela, toda izprašujoč svojo vest, sta se prepričala, da razun svojemu telesu nista storila nikomur nič dobrega, saj toliko ne, da bi mogla sedaj zahtevati kakega povračila. O, kako bi bila rada sedaj to popravila, toda bilo je — prepozno.

Tako so pretekli tedni, meseci in leta brez vsakega upanja, da se jim polajša kedaj neblaga osoda. Celo otroci, ki so prišli v dobre službe, niso donášali starima kruha s takim veseljem, kakor ga donášajo starišem otroci revežev, ker jih k temu ni priganjal čut hvaležnosti. Pač pa je večkrat, zlasti kadar so bili nekoliko vinjeni, ušla temu ali onemu iz ust čez stariše robata kletev. Vrhu tega pa je nastal še prepir med njima samima, ki je pomagal ogreniti to, kar ni mogla izvršiti osoda. Žena, ki se je vedno izogibala delu ter zaradi tega ostala dalje mlada in krepka, jela je sovražiti in prezirati moža, jela ga ločiti pri mizi, tožiti pri ljudeh, in že poprej prezirani prevžitkar je postal radi tega še večji revež. Toda voljno in potrpežljivo je nosil svoj križ, ker je menda spoznal, da mu ga je poslal Bog za pokoro.

V to pusto in neznosno življenje pa je vendar še enkrat zasvetila zvezdica sreče, ki pa je kmalu zopet utrnila. Žena je imela na svojem prejšnjem domu sestro, kateri se je bližal konec življenja, ki pa je bila, kakor so govorili, še vedno bogata, a sorodnikov ni imela skoro nič. Pa je pozvala našo prevžitkarco k sebi, češ, da naj ji streže v boleznih, za katero dobroto dobi za njo precejšnjo doto. Šla je torej in ji stregla do smrti, ki se ni mudila predolgo, na kar je podedovala po sestri nad dva tisočaka gotovega denarja. Vsakdo je pričakoval, da si zdaj revna prevžitkarja opomoreta s tem denarjem. Toda kmalu se je izvedelo, da mož ni dobil od tega denarja prav ničesar, žena pa je tako ravnala z njim, da ga je v treh letih zapravila do poslednjega krajcarja. Nosila se je zopet kakor kaka premožna gospodinja; poprej shujšano telo se ji je zopet zredilo in mlajši hčerki je odštela celo nekaj dote, ko se je ta omožila na tuje. Toda po treh letih, kakor sem rekla, ni bilo po teh denarjih ni duha ni sluha, in ljudje, ki so videli, kako zna zapravljati žena, so jo kar spodili, ko jim je jela tožiti moža, češ, da je on zakrivil, da sta prišla ob posestvo. (Konec prih.)

Smešnica. Učitelj: »Katerega spola je mačka?« — Šolarca: »Moškega!« — Učitelj: »Kako pa to?« — Šolarca: »Zato, ker ima brke!«

Razne stvari.

Domače. (Potrjena postava). Svetli cesar so potrdili sklep deželnega zbora štajarskega gledé na prodajo vrednostnih papirjev deželnega glavniskega premoženja v delno pokritje stroškov za dozidave in prezidave pri deželni poljedelski šoli v Grottenhofu v znesku 22.000 gl.

(Iz državnega zbora.) Grof Wurmbrand je zakrivil, da je odsek za volilno preosnovno slovenjebistriški okraj pridružil spodnještajarskim okrajem v petem volilnem razredu. Gosp. poslanec Fr. Robič pa je pri podrobni razpravi dosegel, da zaradi slov.-bistriškega okraja obvelja vladni predlog. Torej ta okraj voli za mariborskim; in zdaj je mogoče, da bode v okrajih Feldbach itd. izvoljen nemški konservativec, ki bo povsem moral podpirati tudi naše narodne težnje.

(Pri razpravi o davčni preosnovi) se je v torek v državnem zboru oglasil naš poslanec g. Fr. Robič, ter zlasti zahteval, naj se onim posestnikom, ki nimajo 300 gld. čistega katastralnega dohodka, davek zniža za 20 odstotkov.

(Preč. g. kanonik dr. Pajek) so pred 14 dnevi odpotovali na jug. Pred tednom so se par dni mudili v glavnem mestu Črnogore, Cetinju. S Črnogore so se napotili v Kotor in potem v Hercegovino in Bosno.

(Volitve v Petrovčah,) pri katerih je lansko leto v adventu zmagala sijajno slov. kat. stranka nasproti združenim nemčurjem in socijaldemokratom, so vendar potrjene. Splošno veselje vlada zaradi tega po celi žalski fari. Ko se je v Levcu zvedelo, da mora odstopiti sedanjí župan in njegovi pristaši, so Levčani celo popolne od samega veselja streljali.

(Prva procesija) k novi cerkvi Matere milosti v Mariboru je prišla minolo soboto popoldne z Ogerskega. Pobožni romarji so prinesli 70 gld. in 80 imen družbenikov družbe za zidanje nove frančiškanske cerkve v Mariboru. Ta družba zdaj šteje že 34 tisoč udov.

(Dopisnik »Slov. Naroda«) v številki 109. bere nedolžni dopis iz Rečice v št. 16. »Slov. Gosp.« samo »med vrstami«. Napravil si je vsled tega neko strašilo, po katerem maha s tako sila dolgim bičem, da se mu zapleta okoli glave. Kar onemu dopisu spodtika, tega mi nikdar ne bi objavili. Dosti!

(Štiri deklice je porodila) te dni v Gabrolah pri Prihovi mlinarjeva žena Roza Goričan. Mati in četvoričke so primeroma zdrave.

(Poboj.) V Žrjavcih v Slov. goricah sta na dan sv. Florijana dva ničvredneža ubila kmečkega fanta P. Paumana od Sv. Ane na Krembergu. Eden ga je mahnil s kolom po glavi, drugi pa mu razparal trebuh, da je revež, še komaj 21 let star in od letošnje spomladi vojak, na mestu bil mrtev.

(Samomor.) V celjski mestni jetnišnici se je obesil v noči od 6. na 7. maja radi pijančevanja zaprti St. Hojnik. Ječar ga je zjutraj našel obešenega pri oknu na jermenu.

(Pozor!) Po gornji Savinjski dolini lazijo pristaši socijalno-demokratske stranke, ki prostakom usiljujejo strupeni list »Delavec«. Žal, da so jih že nekaj vlovili. Torej pozor, da prepozno ne bo!

(Tatovi so vlomili) v noči od četrteka na petek v župnišče na Rečici. Odnegli so precej denarja bratovskega in družini. Sled vodi, da so bili iz bližine; ponočno hudodelstvo pač priča, da hudobnežu še bližina cerkve ni več sveta. Pričakovati je, da bodo orožniki tihotapcem prišli na sled, in takrat upamo, da bodo tudi neke sumljive ponočne veše, ki ves trg vznemirjajo, izginile pod ključ.

(Sv. misijon.) V župniji sv. Mihaela pri Šoštanju se bo obhajal sv. misijon od dne 17.—25. maja pod vodstvom č. o. jezuitov. Frančiška Doljaka in Jakoba Verhovca. Dal Bog obilnega bogoslova!

(Utonil) je v Ščavnici dne 7. maja želar Ploj Janez iz Zagajskega vrha v Slov. gor. Omenjenega dne je šel v Radgono ter se vračal proti večeru domov. Pojdoč še je pil s svojima tovaršima v neki gosilnici. Upijanega sta zapustila vinska brata. Po noči pa se je

Ploj sam domov napotil ter padel po brvi gredé v Ščavnico in se utopil. Še le v petek zvečer so našli nesrečnega mrtveca v potoku. Bog mu bodi milostljiv!

(Novo streho) delajo na zvoniku pri Materi božji na Kokarjih, v rečiški župniji. Načrt nam daje upanje, da bo delo okusno izvršeno, kar bi obiskanje staroslavne božje poti le povzdignilo.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval o priliki župnijske izkušnje č. gospod Janez Pavlič, kaplan v Pišecah, 5 gld. Bog plati! — Slovenci in Slovenke, ne pozabite te dijaške kuhinje!

(Družba sv. Mohorja) ima letos okoli 3tisoč udov več, kakor lani. Letos je torej vseh Mohorjanov okoli 75 tisoč. Hvala Bogu! Ne udajmo se! Nemci, Lah! in Madjari, pokažite, kje imate vi kaj enacega!

(Vabilo) k 106. odborovi seji »Slovenske Matice« v sredo, dne 27. maja 1896. l. ob 5. uri popoldne v društvenih pisarniških prostorih. Dnevni red: 1. Naznana predsedništva. 2. Odobrenje zapisnika o 105. odborovi seji. 3. Poročilo gospodarskega odseka (računi in hišne poprave). 4. Poročilo književnega odseka (letošnje knjige in tvarina za prihodnje leto). 5. Poročilo o pripravah za občni zbor. 6. Posameznosti.

(Veliko tombolo) — čez 100 dobitkov v vrednosti pri 200 gld. — in zabavni večer priredi »prostovoljna požarna bramba žalska« v društvene namene v četrtek, dne 14. majnika 1896. v prostorih gostilne »k zlati kroni« (pri Staretu) v Žalcu. Vspored: 1. Koncert šmarske godbe pod vodstvom kapelnika g. Kovača (med koncertom se prodajajo tablice za tombolo po 20 kr.) 2. Tombola. 3. Šaljiva tombola. Začetek ob 3. uri popoldne, prosta zabava pa večer ob 9.

(Sadje- in vinorejsko društvo za šoštanjski okraj) ima dne 31. maja popoludne ob 3. uri v št. Andražu nad Polzevo glavni občni zbor s sledečim dnevnim redom: a) Pozdrav. b) Poročilo blagajnika. c) Poročilo tajnika. d) Volitev novega blagajnika. e) Predavanje potovalnega učitelja gosp. J. Belé-ta. f) Različnosti.

(Slovensko politično in gospodarsko društvo v Ljutomeru) priredi v nedeljo, dne 17. maja ob treh popoldne v Franc-Jožefovi šoli v Ljutomeru šesto zborovanje s sledečim vspeodom: 1. Pozdrav predsednika. 2. O živinoreji s posebnim ozirom na ljutomerski okraj, govori živnozdravnik g. J. Jelovšek. 3. O kmetijskih zadrugah, govori g. J. Kukovec. 4. O reviziji zemljiškega katastra, govori g. dr. Fr. Rosina. 5. Zborovanje polit. in gosp. društva: a) poročila tajnika; b) blagajnika; c) nove volitve. Za tem prosta zabava v pivarni g. J. Vaupotiča.

(Akad. tehn. društvo »Triglav« v Gradcu) ima od dne 2. maja ta-le odbor: Jože Goričar, cand. med., predsednik; Makso Pregl, cand. med., podpredsednik; Slavko Krmavnar, stud. iur., tajnik; Matevž Senčar, stud. iur., blagajnik; Vladimir Levec, stud. iur., knjižničar; Pravoslav Pertot, stud. med., gospodar; Davorin Špindler, stud. iur., namestnik.

(Tamburaško društvo iz Rečice) priredi prihodnji mesec izlet na Oljsko goro in za tem koncert na Paki v prid društvu za zidanje nove župne cerkve.

Iz drugih krajev. (Kardinal Galimberti) je danes teden v Rimu v 60. letu svoje dōbe umrl. Bil je od leta 1887. do 1893. nuncij ali papežev poslanik na Dunaju in pri višji gospōdi zelo priljubljen. Seveda, takrat še Madjari niso bili toliko predrzni, kakor dandanes. O pokojnem kardinalu Galimbertiju se je splošno govorilo, da še bode kedaj papež; toda božja pota niso naša pota.

(Spaček.) Pred 14 dnevi je v Belem gradu neka Lara Gjurdjevičeva porodila živega otroka moškega spola;

a dete je imelo štiri roke in štiri noge. Roke in noge so bile na strani trupla, ena poleg druge. Toda dete je živelo samo 11 ur.

(Trinajst dnij hoče biti obešen) v Parizu neki Durand. Visi v gostilnici. Vrvice nima okoli vratu, ampak pod brado, da lahko skozi nos sope. Lice njegovo je smrtno-bledo in oči so zaprte. Le včasih se čudni moč nekoliko strese. Zdravniki pravijo, da je vsled krča odrevenel in da nič ne čuti.

Listič upravnštva. Ker smo prišli že nekaterim nerednostim v razpošiljanju lista na sled, prosimo, naj nam dotičniki, ki so list naročili, pa ga še ne dobili, po reklamaciji, ki je poštine prosta, to naznanijo. Novo upravnštvo si bo prizadevalo, vsem ustreči in list redno pošiljati

Loterijske številke.

Trst 9. maja 1896: 72, 86, 63, 23, 10
Linc » » 7, 76, 14, 38, 48

Licitacijsko oznanilo.

Na Ponikvi ob juž. žel. (okraj Šmarje pri Jelšah) se bode zidala nova štirirazredna šola za 12.783 gold. 03 kr. To zidanje se odda po zmanjševalni licitaciji.

Ta licitacija bode dne 13. avgusta 1896 ob 9. uri na Ponikvi, in se je sme udeležiti vsakdo, ki položi varščino od 10% izklicne cene pr. 12.782 gld. 03 kr., ki ni pogodbe prelomil in o katerega poštenosti ni zadržka.

Dotični licitacijski in stavbeni pogoji, kakor tudi načrt zidanja se lahko pregledajo do dne 5. avgusta 1896 pri krajnem šolskem svetu na Ponikvi ob juž. železnici vsako nedeljo in vsak četrtek. Tudi na ponudbe, ki se določijo do 13. avgusta 1896, se bode oziralo. Vsak stavbeni podjetnik mora v porazumljenju kakega stavbarskega strokovnjaka na licitacijo priti.

Krajni šolski svet na Ponikvi ob juž. žel., dne 26. aprila 1896.

2-2 Načelnik: Zdolšek.

Izvrstne c. kr. jedino priv.

škropilnice proti peronospori inženirja Živica,

katere so se splošno razširile zaradi svoje jednostavnosti, trajnosti, lahke porabnosti pri vsakem obdelovanju trtja itd. prodajamo z garancijo po sedanjih nizkih cenah

Živic in drugi v Trstu.

Pošiljamo popolne škropilnice na vsako poštno postajo naše monarhije franco z iseseno posodo 10 gld., z elegantno posodo iz kartona po 11 gld.

Obrazce s cenikom dopošiljamo radovoljno franco. 6-10

Izdelujemo tudi razprašilnike za žveplo, neprenehljive vinske stiskalnice itd.

Zganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa zganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za bolestinike in okrevance, kemično razložen za spoznan za čisto vinsko prekapnino. 6

Nove orglje

s 16 registri so prav po nizki ceni takoj na prodajo. Več se izve pri upravnštvu tega lista. 2-3

Služba okrožnega zdravnika

v smislu deželnega zakona 23. junija 1892 za okolišče Sv. Jurij ob Ščavnici, polit. okraj Ljutomer, obsegajoče 13 političnih občin, z določeno stalno letno plačo 800 gold. se razpiše.

Prosilci naj svoje prošnje najdalje do konca maja meseca t. l. vložijo pri podpisnem odboru z dokazi, da so avstrijski državljani, slovenskega in nemškega jezika zmožni, ter da so sposobni in imajo pravico izvrševati v Avstriji svojo zdravilno prakso. Okrožni zdravnik je primoran, domačo lekarno imeti.

Odbor sanitarnega okolišča Sv. Jurij ob Ščavnici, dne 30. aprila 1896.

2-2

Načelnik:

Jurij Knez m. p.

Hydronetta,

najboljša francoska škropilnica za vinograde in drevje, tudi vsako malo reč, kakor posebne dele, cevi itd. prodaje 3-3

Otto Knaus na Ptuju.

Priprave za kavarnarje, stadičarje, gostilničarje, mesarje, sedlarje; peronospora-škropilnice, patent Schindler. 3

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi **Za birmance lep spomin**

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še poduk za sveto birmo in 169 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Poduk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v II. natisu. 1 kom. velja 10 kr., 10 kom. 90 kr. in 100 kom. 8 gld.

Vabilo

k občenemu zboru
ormoške posojilnice,
registrovane zadruga z neomejeno zavezo,
ki se odredi

na nedeljo, dne 31. maja 1896
ob tretji uri popoldne v Čitalnici ormoški.

Dnevni red:

1. Poročilo predstojnikovo, polaganje končnega računa in bilance za leto 1895.
2. Poročilo nadzorstva o računih in bilanci za leto 1895.
3. Predlog predstojništva in nadzorstva o porabi čistega dobička.
4. Slučajni predlogi.

Drugo vabilo:

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih udov, se koj s tem vabilom za ta slučaj nesklepčnosti prvega zborovanja odredi v smislu § 33 združinskih pravil drugo zborovanje na isti dan 31. maja t. l., pa ob 4. uri popoldne na istem mestu in z istim dnevnim redom, kakor je zgoraj za prvo zborovanje odločen.

Ormož, 11. maja 1896. 1-3

Vek. Krajnc. Dr. J. Geršak.

Manjševalna dražba.

Podpisano županstvo daje na znanje, da bo dne 21. maja t. l. ob 9. uri dopoldne v občinski pisarni manjševalna dražba za popravo občinske ceste od Zreč do Loške gore.

Predvarek je nastavljen na 4300 gld.

Stavni načrti in pogoji so v občinski pisarni na ogled.

P. n. dražbeniki imajo 10% jamščine vložiti.

Pismene ponudbe se naj do dne 21. maja, 9. ure dopoldne dolože.

Županstvo v Zrečah, dne 10. maja 1896.

Župan: Valentin Rušnik.

Tekalec

v Vojniku pri Celju

se priporoča in naznanja, da izdeluje iz meni doposlane domače preje nizne prte (Tischzeug) in platno za prtice v celi širokosti, kakor tudi ozko platno, serviete in obrisače. Kdor bi svoje preje ne imel, naroči si lahko omenjeno blago tudi pri meni.

Za naročila in delo se priporoča

Štefan Čečko,

6-6 tekalski mojster.

Najobilnejša zaloga
vseh običajnih vrst
klobukov za moške
in dečke.

Posebnosti
za lovce in turiste
lodni klobuki

gospodov Josip Pichler-jevih
sinov, c. in kr. dvornih zala-
gateljev v Gradcu.

Največja izbira
vsega
klobučinastega
blaga

kakor: čišmov, škornjev,
svalkov, podplatov, piv-
nih skodelic, cedil, klo-
bučine za tehniške svrhe itd.

Poprave se na najpopolnejši
način izvršijo.

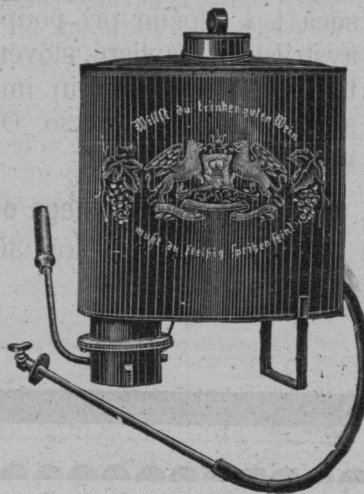
Naročbe od zunaj se najhitreje
izvedejo. 10-10

Čislane hišne gospodinje!
Prihranjajte si strupljivo bobovo kavo!

Vzamite si za kavo $\frac{2}{5}$ prave Kneipp-
ove od bratov Öl-ev v rudečih zavojah
s podobico, kakor je tukaj s početka;
 $\frac{2}{5}$ pa posebnostne Öl-ove, in sprvega
še $\frac{1}{5}$ bobove kave. Takova zmes je
zdrava, tečna, redilna pijača in pri taki
kavi se manje denarjev potrosi. 1-6

Na prodaj njo dobite v vsaki boljši štacuni.

Priporočam svoje doma izdelane,
4 $\frac{1}{2}$ kilo težke, bakrene

vakuum
peronospora - brizgalnice,

komad 12 gld. Kdor vzame 6 koma-
dov, dobi 70% odpustka. 1500 komadov
že v rabi.

Bakrene plošče, cevi, izdelani kotli za žga-
nje in pranje vedno v zalogi.

A. Fiebiger,
kotlar koroške ulice 6,
v MARIBORU. 7

NAZNANILO.

Usojam si s tem naznaniti, da sem v gostilni

„Zum SANDWIRT“,
Viktringhofova ulica št. 18 v Mariboru,

sobe za tujce čisto prenovil, in zato priporočam sobe za prenočevanje

po zmerni ceni

p. n. potnikom v prijazno porabo.

Za zaupanje, skazovano mi skozi 5 let na istem mestu, se najprijazneje zahvaljujem, ter prosim, da mi isto tudi v prihodnje v jednaki meri skazujete, zatrjujoč, da si bom vedno prizadeval, vsem zahtevam p. n. potnikov in domačih gostov v vsakem oziru vstreči.

Za obilen obisk se najspoštlivejše priporoča

2-3

M. WURZINGER.